

کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران
Iranian Islamic Human Rights Commission
لجنة حقوق الانسان الاسلاميه في ايران

نگاهی به رویکرد ایالات متحده

آ ه ا ر ا ک ا

در قبال سرکوب مردم

بحرین

تدوین: امور بین الملل

کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

فروردین ۱۳۹۰

دفتر مرکزی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

ایران-تهران (سید خندان- ابتدای سهروردی شمالی-
کوچه قرقاول- پلاک ۲)

صندوق پستی: ۱۳۷-۱۳۱۶۵ و ۱۹۳۹۵/۴۶۹۸
تلفن: ۸۸۵۲۹۷۴۲-۸۸۵۲۹۷۴۳-۸۸۵۲۹۷۴۴ (۰۲۱)
فاکس: ۸۸۷۶۸۸۰۷ (۰۲۱)

پست الکترونیکی: IHRC@IHRC.IR
سایت: WWW.IHRC.IR

بدین ترتیب کاملاً روشن است که در عین آگاهی مقامات آمریکائی از عواقب انسانی وضعیت فعلی سرکوب مردم بحرین و وقوف بر خلاف بودن ورود نمایندگان کشور دیگری برای سرکوب مردم ترجیح داده که در راستای منافع سیاسی خود تعهدات حقوقی بین المللی اش را نادیده بگیرند و بر خلاف انتظار وجدان عمومی در سراسر جهان عمل نمایند.

بهر صورت، در چند هفته اخیر که سرکوب‌های شدید مردم بحرین توسط حکام چند کشور عربی جریان دارد. مقامات آمریکایی به سکوت یا انفعال خود در قبال حقوق مردم بحرین ادامه می‌دهند و رسانه‌های تحت نفوذ دولت مردان این کشور نیز حتی از انعکاس وقایع بحرین خودداری و بیشتر به مسایل لیبی یا یمن می‌پردازند. این رویکردها در حافظه آزادی خواهان سراسر جهان خصوصاً منطقه ثبت می‌شود و مدافعین حقوق بشر از یاد نخواهند برد که رویکرد ابزاری و دوگانه ایالات متحده آمریکا چه صدمات جبران ناپذیری به پیشبرد حقوق انسانی در سراسر جهان از جمله بحرین وارد ساخته و می‌سازد. مبتنی بر همین حقائق است که جنبش‌های ملل منطقه بیزاری از رویکرد ایالات متحده آمریکا و مسئول دانستن مقامات این کشور در سرکوب مردم بیگناه را از جمله محورهای پذیرفته شده و بدیهی می‌دانند.

به امید پیروزی مظلومین بر ظالمان و اجرای عدالت در مورد همه ناقضان حقوق بشر.

شیعیان در این کشور نگرانی دارد خصوصاً از این جهت که همکاری‌های نظامی گسترده آمریکا با بحرین به مخاطره بیفتد. پیرو همین ارزیابی‌های داخلی در آمریکا و مذاکرات مسئولین این کشور با حاکمان بحرین بود که رویکرد ایالات متحده برای سرکوب نظامی مردم بحرین وارد فاز جدیدی شد و این چنین بود که با چراغ سبز این کشور مقامات بحرین بدون اینکه گفتگو و مذاکره‌ای با مردم معترض و نمایندگان آنها به انجام رسانند در ۱۳ مارس ۲۰۱۱ (۲۲ اسفند ۱۳۸۹) از شورای همکاری خلیج فارس خواستند که نیروهای امنیتی «بیشتری» سوی مواردی که قبلاً محرمانه کمک رسان بوده‌اند، برای مقابله با مردم اعزام کنند و متعاقب آن حداقل هزار نیروی نظامی سعودی با خودروهای نظامی و حداقل ۵۰۰ افسر پلیس اماراتی وارد بحرین شدند و سرکوب وسیع نظامی آغاز گردید که هنوز این روند ادامه دارد و در این مدت بیش از ۵۰۰ نفر از جمله بسیاری از رهبران شیعی فعالین رسانه‌ای، اجتماعی، زنان، علمای دینی و... دستگیر و با ضرب و شتم شدید روانه بازداشتگاه‌های نامعلوم شده‌اند، تعداد زیادی از شهروندان از جمله کودکان به قتل رسیده‌اند و فضای رعب و وحشت و محدودیت حتی در بیمارستان‌ها و مراکز درمانی به شدت ادامه دارد. جالب است که در برخی گزارشهای راهبردی تدوین شده در آمریکا در همین مدت به صراحت آثار متعدد نقض حقوق بشر در بحرین مورد پذیرش و اشاره قرار گرفته است و یادآوری شده که از گذشته نیز نهادهای آمریکائی به نقض حقوق بشر در بحرین در محورهای مختلف اذعان داشته و بعضاً در گزارشات سالانه وزارت خارجه خود نیز منعکس شده است.

همانگونه که همگان می دانند حقوق بشر در جهان معاصر، صرفنظر از مباحث نظری و مکاتب فکری مختلف موجود، متأسفانه دستاویزی در منازعات سیاسی بین دولت‌ها نیز شده است و مخصوصاً قدرت‌های بزرگ غربی از جمله ایالات متحده آمریکا سعی می‌کنند خود را الگو و پیشگام حقوق بشر در جهان معرفی کنند و از همین رو درخصوص کشورهای دیگر غالباً اظهارنظر و امرونهی دارند. بعلاوه دولت‌های مزبور گاه با ادعای حمایت از حقوق بشر از مجاری مختلف فشارهایی را بر کشورهای هدف وارد می‌کنند تا تحولات مورد نظر تأمین شود. از این رو برای هر مخاطب علاقمند به پیگیری مباحث حقوق بشر این پرسش مطرح می‌شود که ایالات متحده آمریکا به عنوان برجسته‌ترین دولت در اردوگاه موسوم به غربی‌ها، در قبال سرکوب ماه‌های اخیر ملت بحرین چه رویکردی را اتخاذ نموده و از رویکرد آمریکا به چه حقایقی می‌توان نائل آمد؟ در سطور زیر اجمالاً پاسخ این پرسش بر اساس مستندات موجود ارائه می‌شود، با این امید که از حیث ارتقاء آگاهی‌های عمومی، مفید واقع شود و حساسیت همه ما را نسبت به دفاع واقعی از پیشبرد حقوق انسانی در سراسر جهان از جمله بحرین بیشتر نماید.

بحرین به عنوان یک کشور عضو جامعه بین‌المللی با تاریخ چهار دهه‌ای خود، از ساختار حقوقی و سیاسی برخوردار است که به صورت نهادین تبعیض علیه اکثریت شیعه مذهب این کشور را ممکن و استمرار می‌بخشد و همین امر باعث شده که طی سال‌های گذشته بارها مردم این کشور در قبال تبعیض‌ها و موارد نقض حقوق بشر اعتراض کرده و

هزینه‌های مختلفی را متحمل شوند. دور جدید اعتراضات مردم بحرین از ۱۴ فوریه ۲۰۱۱ (۲۵ بهمن ۱۳۸۹) آغاز شد که با تظاهرات‌های گسترده مردمی علیه دولت این کشور نمود پیدا کرد. این اعتراضات در شرائطی انعکاس جهانی پیدا کرد که توجهات عمده جهانی متمرکز بر تحولات تونس و مصر بود و در هر دو کشور مزبور ظاهراً سیاست آمریکا به این تعلق گرفت که رؤسای قبلی کنار گذاشته شوند و در قبال نهضت‌های مردمی تلاش دولتمردان آمریکایی این بود که خود را همراه با حقوق ملت‌ها نشان دهند و اینکه به خواست مردم احترام می‌گذارند تا بتوانند بر امواج سوار شده و اهداف سیاسی خود را پیگیری کنند. در چنین فضایی وقتی اعتراضات گسترده خیابانی مردم بحرین بروز یافت، سخنگوی کاخ سفید اعلام داشت: «ما از همه طرف‌های ذیربط می‌خواهیم که به گفتگو رو آورند تا راه‌حلی که مورد خواست مردم بحرین است بدست آید.» وی افزود: «ما روشن ساخته‌ایم که معتقدیم هیچ راه حل نظامی در قبال ناآرامی‌های بحرین و دیگر کشورهای منطقه وجود ندارد.» در همین راستا، چند روز بعد از شروع اعتراضات گسترده مردم بحرین وقتی ارتش این کشور وارد خیابان‌ها شد، برابر اعلام رسانه‌ها، رئیس‌جمهور آمریکا طی تماس تلفنی از پادشاه این کشور خواست که فوراً نظامیان را به پادگان‌ها برگرداند که این توصیه بلافاصله مورد توجه قرار گرفت و نیروهای نظامی در کمتر از ۲۴ ساعت به پادگان‌ها بازگشتند. البته اوپاما در همین تماس از پادشاه بحرین به جهت اینکه از پیشنهاد گفتگو با مخالفان استقبال کرده نیز تقدیر کرد. با گسترش اعتراضات مردم بحرین و به موازات آن تحولات جدیدی که در لیبی به وقوع پیوست و

تمرکز کشورهای غربی و مجامع بین‌المللی را به خود جلب کرد، وزیر دفاع و وزیر خارجه آمریکا سفرهایی به بحرین و برخی از دیگر کشورهای منطقه انجام دادند و مذاکرات مختلف بین حاکمان عربی حوزه خلیج فارس با آمریکایی‌ها به جریان افتاد. در همین اثنا واحدهای مختلف مطالعاتی نهادهای تصمیم‌گیرنده آمریکا از جمله کنگره این کشور بررسی‌هایی را به عمل آوردند و گزارش‌های مکتوبی را تدوین و به مقامات این کشور ارائه کردند که حاوی نکات بسیار قابل تأملی است. به عنوان مثال در یکی از این گزارشات که در ماه مارس ۲۰۱۱ به اعضای کنگره ایالات متحده ارائه شده اعلام گردیده که «ناآرامی‌ها در بحرین مستقیماً بر منافع ملی آمریکا تأثیر دارد چرا که بحرین تضمین امنیتی مهمی برای برنامه‌های مختلف آمریکاست از جمله اینکه حمایت کلیدی از منافع آمریکا با میزبانی از مقرهای دریائی آمریکا در منطقه به عمل آورده و می‌آورد، تسهیلات و نیروها برای تلاش‌های جنگی آمریکا در عراق و افغانستان فراهم آورده، برای انتقال ایمن نفت منطقه و مباحث تأمین انرژی آمریکا حائز اهمیت است، تسهیلات بحرین در استراتژی آمریکا برای بازدارندگی در مقابل هرگونه تهاجم ایرانی و هم چنین جلوگیری از تحرک تروریست‌ها و جابجایی فناوری‌های نظامی از طریق مسیرهای آبی خلیج فارس نقش حیاتی دارند. به همین جهت آمریکا بحرین را به عنوان یک متحد عمده خارج ناتو خود محسوب می‌کند و مساعدت‌های امنیتی به بحرین دارد. بحرین هم چنین در سایر موضوعات منطقه از جمله مسائل اسرائیل و اعراب نقش کمکی قابل توجهی در راستای سیاست‌های آمریکا اعمال می‌کند» در همین گزارش راهبردی اعلام شده که آمریکا از به قدرت رسیدن